

Hem apostat decididament per territorialitzar l'Agenda 2030 i construir aliances al seu voltant. Este compromís es va plasmar també en els principals instruments estratègics de la cooperació valenciana. Estes Corts van aprovar la llei de cooperació i desenvolupament sostenible, la primera llei que desenvolupa en l'estat espanyol aquesta aportació.

D'altra banda, el quart pla director de la cooperació valenciana s'estructura també a partir d'eixos objectius. Totes estes actuacions són concretes, avaluables i han partit sempre de la participació i el consens amb els actors socials, que s'ha plasmat també en les forces polítiques.

Des d'esta experiència de col·laboració i participació, intentarem fins a l'últim minut de continuar col·laborant, i hui mateix, este matí, està el director general de cooperació en Madrid, reunit en el secretari d'estat, intentant, diguem, arribar a acords per a millorar en estos temes, cosa que jo espere de tot cor.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passarem a la següent pregunta de control, que formula la il·lustre diputada Isaura Navarro, a la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública. Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Navarro Casillas:

Gràcies, senyor president.

Bé, molt s'ha dit i molt s'ha escrit sobre la finalització de la concessió. A mi sincerament em crida molt l'atenció, perquè a la fi estem en una finalització d'un contracte, que s'ha convertit en una batalla judicial i una batalla també política. I la veritat és que, com vosté sempre recorda, estem complint el nostre compromís electoral, el nostre compromís amb la ciutadania.

I bé, és que el que fem és el normal, perquè la gestió de la sanitat evidentment ha d'estar en mans públiques, perquè és l'única garantia de la qualitat assistencial.

I a més, n'hi ha una qüestió important, que és el control democràtic. És a dir, què passa quan l'empresa no complix les seues inversions? Què passa quan l'empresa no contracta els millors treballadors, n'acomiada altres? Què passa quan l'empresa ha de fer, per exemple, un centre d'especialitats en la Foia de Bunyol, i no el fa, i la gent ha d'anar directament a l'hospital?

O què passa en la Marina en el centre de salut de Pedreguer, que saben que cal fer unes determinades reformes. Ja fa un any que han fet els informes i ahí estan sense fer.

Clar, és que s'usurpa al control democràtic quan es privatitza. Perquè cada quatre anys no es pot fer fora. Hem hagut d'esperar estos diu anys per a fer-los fora i també guanyar

les eleccions, perquè nosaltres sí que apostem per assumir eixa responsabilitat que suposa la gestió pública i això també és important.

Clar, quina responsabilitat política té Centene Corporation, per exemple? Doncs, cap. I quan se li reclamen les medicines de l'hepatitis, doncs no li importa. Clar, no li importa. De fet, enviava la gent a altres hospitals públics perquè tingueren accés a estos medicaments. Suppose que fins que el Consell del Partit Popular els va regalar els diners, no? I això ja vorem com queda. *(Remors)* Sí, regalat. És regalar. *(Remors)* Exactament regalar. Està la carta i tot, sí. *(Veus)*

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora Navarro Casillas:

Sí, sí.

Bé. I tot això ho dia perquè..., com ja s'ha escrit molt i efectivament s'han dit moltes coses. Una, l'hem escoltat ara mateix, que també suppose que és una d'eixes consignes del Partit Popular, que és el *capricho ideològic*, eh?, que la repetixen molt. La va dir Zaplana, la va dir Elena Bastidas i també l'ha dit hui la portaveu de sanitat del Partit Popular. Però clar, açò no és un capritx ideològic, açò és una obligació pública, és un compromís. Un compromís amb la ciutadania.

Però és que, la pregunta és: hem estat en diu anys pagant el capritx ideològic del seu Zaplana? Es així? Perquè si vosaltres ho considereu, ¿era un capritx ideològic? *(Veus)* No sap que era? *Capitalismo de amiguetes*. Regalar negocis, sí, a costa de la salut dels valencians i valencianes. Això és el que féieu vosaltres i nosaltres ho estem parant i governem, efectivament, d'una altra manera.

I donat que ara els veïns i veïnes de la Ribera estan d'enhorabona i totes eixes animalades que es deien que anaven a passar de l'acomiadament de tres-cents treballadors, de ficar en perill la vida de la gent, els vídeos eixos que ha ficat l'empresa... Amb els diners que se li paguen pel seu *empleador* en aquell moment, l'administració pública, fan vídeos que els fiquen ahí a tota la gent la por, les cartes a la ciutadania per a clavar la por en la gent, després doncs tot això ha caigut en no res, perquè la realitat és molt diferent. Els veïns i veïnes de la Ribera –com dia– estan d'enhorabona.

I a mi el que m'agradaria és que prompte els veïns i veïnes de la Marina també estiguessen d'enhorabona. DKV ja ha dit que se'n vol anar, el president de La Generalitat també ha dit que vol recuperar la gestió pública de la Marina i a Compromís el que ens agradaria molt és que això fóra més prompte que tard. Per això des de Compromís li demanem que el Consell fique tots els seus esforços en seguir aquest camí i que prompte la Marina també siga de gestió pública.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Señora Navarro, como sabe, por este Consell no va a quedar intentar terminar de manera anticipada hacer esa rescisión de contrato de manera anticipada en el departamento de la Marina. Mientras tanto seguiremos controlando el dinero público, el de los valencianos y las valencianas, y seguiremos velando porque se garantice la equidad y la calidad asistencial en todos y cada uno de los departamentos que fueron privatizados por el Partido Popular.

La valoración de este momento, creo que podemos coincidir la mayoría de esta cámara en que es positiva. Es positiva porque se ha cumplido uno de los compromisos emblemáticos en sanidad, pero también para este gobierno del cambio, que es retornar la sanidad a lo público. Se anunció con dieciocho meses de antelación la no prórroga del contrato de este Acuerdo del Botánico y estamos ante la primera desprivatización del país de esta envergadura en el sistema sanitario, incluyendo un hospital. Un proceso de reversión que se ha hecho de manera ordenada, planificada y transparente.

Y aunque no ha sido un camino fácil –ahí están esos nueve recursos en el Tribunal Superior de Justicia por parte de la empresa para paralizar la finalización del contrato, algo que tendría que ser mucho más normal de lo que hemos vivido– hemos podido superar esos obstáculos. Y el objetivo es fortalecer la sanidad pública valenciana, el sistema público valenciano y entender la salud como derecho y no como negocio.

Y también garantizar que las decisiones de los profesionales que no se atienden no estén condicionadas por el beneficio empresarial. Es garantizar un entorno en el que las decisiones asistenciales solo tienen en cuenta la ganancia en salud y no la ganancia en la cuenta de resultados de ninguna empresa.

Esto se posibilita apartando de la ecuación el beneficio empresarial, que es dinero que escapa del sistema público e invirtiéndolo dentro de la sanidad con más profesionales: 303 puestos de trabajo nuevos que se crean y 7,8 millones de euros de inversión para ese departamento. Para entender la salud como derecho –como le decía– y no como mercancía.

Y quizá, ahora ya que ha llegado a fin la privatización de este departamento, conviene que no se nos olvide cómo hemos llegado a esta larga etapa de privatización. Ese gesto de generosidad con el dinero público que hizo el gobierno del Partido Popular al privatizar departamentos de salud, el 20% de la asistencia sanitaria en la Comunidad Valenciana, en ninguna comunidad autónoma se llegó tan lejos. En Madrid hicieron intentos, se paró en los tribunales.

Pero es un sistema fracasado al cual se le han visto las costuras desde el primer momento. Porque en 1999 comienza la privatización, en 2003 la empresa empieza a acumular pérdidas, La Generalitat sale al rescate y, a partir de ahí, han ido modificando

las reglas del juego para que siempre hubiera esa ganancia del interés particular en detrimento del interés general.

Usted lo calificaba como capitalismo de amiguetes, privatización a la carta. Un modelo fracasado que ya toca a su fin en la Comunidad Valenciana, que deja atrás la opacidad, que deja atrás las dificultades en la planificación asistencial y que deja atrás la captura del regulador porque sabe que cuando tenemos un volumen tan grande de privatización es difícil esa planificación.

Así que seguimos trabajando con el objetivo de fortalecer la sanidad pública valenciana y de conseguir las mayores cuotas de una sanidad de calidad y pública en nuestra tierra.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Anem a continuar amb el mateix tema. Ara la pregunta que formula la il·lustre diputada Maria Josep Ortega sobre les condicions actuals del departament de salut de la Ribera.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Ortega Requena:

Senyora consellera, bona vesprada.

Començaré donant les gràcies en nom propi i en nom de tota la ciutadania de la Ribera. Gràcies i enhorabona a vosté, a la seua conselleria i al pacte del botànic perquè han estat capaços de permetre que a la Ribera recuperem el nostre hospital, la nostra sanitat i els nostres drets.

Hui fa quatre dies, exactament quatre dies després de quasi vint anys que es va inaugurar a la Ribera el model Alzira. El model Alzira que busquem a Viquipèdia i és un model que lliges i relliges i no té un altre objectiu, només que fer diners i fer caixa, omplir el calaix de les empreses.

I no és estrany, no és estrany que hi hagen diputats i diputades que, des que fa una estona que es parla del model Alzira, miren cap a un altre costat o parlen cap al company del costat. No saben on mirar, perquè no saben exactament què és el que ha passat.

El cas és que sense transferència, sense consulta i sense diàleg el Partit Popular inaugurarà una etapa que ara ho tenim a Viquipèdia i formarà part de la història del nostre país. Exactament perquè ha fet caixa i ha deixat de treballar per a les persones, per a treballar per a les empreses. Així és i així és el que ens ha passat.

No obstant això, el Partit Popular va decidir fer política ofegant els ciutadans amb retallades en aquella època per iniciar un desmantellament de recursos públics. Amb el mite que la millor gestió és dóna des del sector privat i no des del públic, rescataren l'empresa amb 72 milions d'euros,